

Ovnevænte Forslag af Rump om et Fællesudvalgs Medsættelse paa 10 Medlemmer, 5 fra hvert Thing, vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

Formanden: Folkethingets Formand skal nu faae Underretning om det saaledes Paasærede.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af eneste Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Loven af 28de Mai 1880 angaaende Oprettelsen af tvende Kreditforeninger for Giereafmindre Eiendomme paa Landet.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg skal ganske kort recapitulere denne Sags Historie, saaledes som den staar for mig; thi min Stilling maa jo afhænge deraf. De ærede Herrer ville erindre, at Lovforslaget blev forelagt her i Thinget, og Udvalget, der blev nedsat, blev enigt om en Indstilling, som Thinget fulgte. Jeg tror, at der har været fuldkommen Enstemmighed ved alle Afstemningerne. Jeg maatte altsaa formode, at den Vedtagelse, der kom her fra Landsthinget, ogsaa vilde være velkommen i det andet Thing. Man kan nemlig ikke se bort fra, at der, ihvorvel det er Medlemmer af Landsthinget, man har med at gjøre, i Udvalget var 3 Medlemmer, som havde sluttet sig til det øvrige Udvalg, af hvilke den Ene er Formand for den jydsk Kreditforening, den Anden Medlem af dens Bestyrelse og den Tredie Repræsentant for Østlisternes Forening. Jeg maatte altsaa tro, at naar de Herrer tiltraadte Forslaget, maatte det være acceptabelt for vedkommende Foreninger, og jeg for mit Vedkommende mente derfor ikke, at der var Noget i Veien for at modtage Lovforslaget, som Landsthinget havde vedtaget det. Smellem 2den og 3die Behandling blev jeg imidlertid fra Kreditforeningen for Østlisterne anmodet om at stille et Endringsforslag til 3die Behandling om en enkelt Bestemmelse, væsentlig den samme, som det ærede Medlem (Steel) nu har stillet Forslag om, nemlig at Bestemmelsen om Forudbetalingen skulde udgaa. Det følger af sig selv, at det var mig aldeles umuligt at stille Endringsforslag til et Punkt, der var vedtaget i Landsthinget, og som jeg havde taget imod. I Folkethinget udstemte man Bestemmelsen.

Da jeg kom ned i Folkethinget og erfarede Stemningen der, blev jeg meget forbauset. Der er ogsaa der Folk, som ere nøie knyttede til Kreditforeningen, og det viste sig, at den Stilling, som jeg havde indtaget sammen med de Herrer, som jeg troede at kunne slutte mig til, ikke var holdbar, da man tværtimod forandrede Lovforslaget omtrent til den Stikelse, jeg havde foreslaet. Nu vil jeg bede ærede Medlemmer erindre, at naar man giver en Minister et Lovforslag omtrent i den Stikelse, hvori han har forelagt det, er han virkelig nødt til at tage derimod. Jeg kan ikke sige videre, end at jeg maa tage Lovforslaget i denne Stikelse, og at jeg maa betragte Spørgsmaalet som staaende imellem de to Thing om, hvorledes de ville have det affattet. Men jeg vil dertil tilføie, at for saa vidt det ikke bliver særdivt, og for saa vidt jeg skal komme til at forelægge det igjen, vil jeg ved den nye Forelæggelse tage Hensyn til de Forandringer, som ere foretagne i Rigsdagen. Paa det nuværende Stadium maa jeg ganske henstille til det høie Thing, om det vil fastholde sine Endringer eller forkaste nogen af dem, altsaa gaa nærmere til Folkethingets Affattelse. Altsaa, som sagt, for mit Vedkommende er det klart, at naar man vedtager et Lovforslag, som ligner det, jeg har foreslaet, kan jeg tage imod det, ligesaa sikkert, som jeg selvfølgelig kan tage imod, hvad der var vedtaget af Landsthinget. Jeg kan ikke nægte, at jeg har haft en Stusselse i denne Sag, og det har været den, at den Overenskomst, som jeg betragtede, for at tale rent ud, som saa temmelig afsluttet mellem ærede Medlemmer, som staa Kreditforeningerne nær, saa nær, at de kunde slutte en saadan Overenskomst, og andre ærede Medlemmer, ikke har viist sig holdbar, og derfor maa jeg fralægge mig ethvert Ansvar og henstille til det høie Thing, hvad det finder rigtigt.

Th. Nielsen: Den ærede Minister kom i Slutningen af sit Foredrag tilbage til, at han var bleven noget skuffet ved, at den Overenskomst, som var bleven truffen heroppe, ikke havde fundet Gjenklang i det andet Thing. Jeg har allerede mindet ærede Medlemmer om en Ting, som var Grunden dertil, og det var, at der indløb til mig en Skrivelse fra Østlisternes Kreditforening, hvori Direktionen udtrykkelig erklærer, at man ikke kunde bruge Lovforslaget med denne Bestemmelse om Forudbetaling, og hvor den gjorde opmærksom paa, at en saadan ei heller havde andre Steder. Den kom under 2den Behandling og gjorde, at jeg strax var temmelig klar over, hvad jeg ogsaa ud-